

Nyomasztó kérdés

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 36. szám, 2015. szeptember 4.

„A hermetikusan lezárt csempésautóban kínhalált halt, négy gyerek közül az egyik egy két év körüli kislány, a többi három-, nyolc- és tíz év körüli fiú volt”.

Akkor most mondhatom-e, hogy megkönnyebbültem, amiért nem volt köztük

- a négyéves kislány, aki, leszállván a vonatról, gondolkodás nélkül a szoknyámba szaladt, és hosszú percekig ott is maradt, pedig még semmit sem adtam neki;

- a seprűszempillájú ötévesforma, aki a játékok közül tévedhetetlenül kihúzta V. J. plüssfiguráját, mert az a maga lila színével tökéletesen harmonizált a vágyaival, meg talán a szüleiével is, akik a debreceni táborból visszaszökve inkább a Nyugati lépcsőin vártak valami csodára, de az ezek szerint nem ez a furgon volt;

- a kettévált cipőtalpú fiú, aki Szegeden gondosan lenyíratta a haját a migszolosokkal (már hogy venné az ki magát, ha ápolatlan lobonccal mutatkozna egy ekkora pályaudvaron?!), viszont út közben az összes holmijával együtt elveszítette a bátyját, akit valószínűleg egy másik táborba irányítottak, és most mindenki az ő találkozásukat próbálja megszervezni, aminek egyelőre nem tudom a végét, de azt igen, hogy ő is több volt már tízévesnél.